

Alva Harju Jansson

00:01

Voi, Ei.

Miten on mahdollista että aika rientää näin nopeasti, olin ihan just valmis ja lähdössä. Aika lentää aina ohitseni, en ikinä ehdi sen mukana. Se juoksee ihan kuin sillä olis kiire ja joku sitä jahtaamassa. En ymmärrä miksi sillä on aina niin kiire. Miks ei se ikinä odota minua? Kellon viisareita voi kyllä viivyttää, mutta aikaa on mahdotonta hidastaa. Ovi on nyt lukiossa ja avaimeni kotona. Voi, Ei.

00:24 00:25 00:26

Tästä tulee pitkä ja levoton yö, miks olin niin tyhmä. Minun pitää oppia olla skarppina. En voi nuolaista kyynärpäätäni enkä voi napata aikaa kiinni, vaikka kuinka yrittäisin, kaikilla voimillani. Aika on aina edelläni, aika voittaa aina kilpailun. Mitäs vois in nyt tehdä?

00:43 00:44 00:45

Hanasta vuotaa vesitippoja, tip...tip...tip...tip. 53 tippaa sekunnissa. Tip... tip... tip... Hana ei mene kiinni. Yritän olla miettimättä vesitippoja.

00:50

Ikkunat ovat sumuista, maalaan niihin tähtiä sormenpäilläni, pienenä maalasin kaikenlaisia kuvioita autonikkunan sumuun aamuisin matkallani kouluun. Sormeni muuttuvat kylmäksi ja märäksi. En välitä siitä, ei minulla kuitenkaan ole parempaa tekemistä. Katson kelloa vähintään joka viides minuutti, mutta aika ei millään halua kulkea eteenpäin, se vain viivytelee.

00:55 01:00 01:05

Sumutähtieni läpi loistaa taivaan tähdet, ne ovat kauniita. Yritän niitäkin laskea mutta sen on mahdotonta, kun luulen että olen laskenut kaikki taivaalle ilmestyy aina uusia tähtiä. Minun ehkä pitäisi kirjoittaa jotain ikkunan sumuun, ehkä... apua? Tai sitten en kirjoita kaan. Ei ulkona ole kuitenkaan ketään tähän aikaan.

01:11

Yritän nukkua, lattia on kova ja kylmä. Selkäni sattuu. Tip...tip...tip. Taas se vesihana, olin just unohtanut sen.

02:05

Tip... tip...tip... Lasken katossa olevia saippualäikkiä. 24 läikkä eikä mikään niistä ole samannäköinen, miten ne ovat sinne joutuneet? Onko joku muu niitä ikinä huomannut? Ja miksei siivoja ole niitä poistanut?

03:56 03:57

Voisiko aamu tulla kohta, ulkona on vielä pimeää ja kylmää. Ainakin siltä näyttää tältä puolen ikkunaa, sisäpuolelta. Tip... tip... tip... Sumutähteni ovat melkein poissa, niistä on valunut pieniä pisaroita ikkunalaudalle. Pitäisi oikeesti yrittää nukkua, Tip... tip... tip...Ja taas se hana, voi ei.

04:09 04:10 04:11

Miten on mahdollista että aika voi rientää hallitsemattoman nopeasti joskus ja olla toisinaan olla hitaampi kuin etana. Yksi koneista vilkkuu epämäärällisesti, sininen valo vilkkuu silloin tällöin samaa tahtia kun pisarat tippuvat. Tip... tip...tip. Silmäluomeni ovat raskaita, tip... tip... tip. Jos suljen silmäni ja oikein yritän niin ehkä nukahdan, lasken pisaroita kun lampaita. Yksi pisara, kaksi pisaraa, kolme pisaraa, Tip...tip...tip...tip...

07:01 07:02 07:03

Ensimmäiset auringonsäteet tihkuvat silmäluomeni läpi. Selkäni on ihan jumissa, tunnen että päänsärky on tulossa. Voisipa kello kohta olla riittävästi. Haluan kotiin.

07:58 07:59 08:00 08:01

Vihdoin, nyt ovi on auki. En ikinä enää jätä avaimiani kotiin kun menen pyykkitupaan.